

Írta: Boyd K. Packer elnök
a Tizenkét Apostol Kvórumának elnöke

A belső edény megtisztítása

Sehol sem mutatkozik meg jobban Isten nagylelkűsége, kedvessége és könyörületessége, mint a bűnbánat folyamán.

Ezt az általános konferenciát olyan időben hívták össze, amikor a bennünket körülvevő zűrzavar és veszély már akkora mértéket ölt, hogy fiatal híveink alig tudják, melyik úton is haladjanak. Mivel kinyilatkoztatásokban figyelmeztettek bennünket, hogy ez így fog történni, a próféták és az apostolok mindig megmutatták, mit kell tennünk.

Az Úr kinyilatkoztatta Joseph Smith prófétának, hogy „minden ember az Űristennek, még hozzá a világ Szabadítójának a nevében szólhasson”¹. A kulcsok visszaállítása lehetővé tette, hogy a papsági felhatalmazás minden otthonban jelen lehessen a nagyapákon, az apákon és a fiakon keresztül.

Tizenöt évvel ezelőtt, ebben a nyugtalan világban, az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvóruma kiadta „A család: Kiáltvány a világhoz” című nyilatkozatát, mely az egyház történetében az ötödik kiáltvány. Ez egy útmutató, így az egyház tagjai jól teszik, ha olvassák és követik az abban leírtakat.

Többek között azt mondja: „Mi, Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza Első Elnöksége és a Tizenkét Apostol Tanácsa ünnepélyesen kijelentjük, hogy a férfi és nő

közötti házasságot Isten rendelte el, és a család központi szerepet játszik a Teremtő gyermekeinek örökkévaló rendeltetésére vonatkozó tervében.”²

„[A]z Istenek lementek, hogy összerendezzék az embert az ő saját képmásukra, az Istenek képmására formálták meg őt, férfivá és nővé formálták meg őket.

És az Istenek azt mondták: Meg fogjuk áldani őket. És... meghagyjuk nekik, hogy legyenek termékenyek és sokasodjanak, és töltsék be a földet, és győzzék le”³.

Ez a parancsolat soha nem lett eltörölve.

„És próbára tesszük őket ezzel, hogy meglássuk, vajon megtesznek-e minden olyan dolgot, amit az Úr, az ő Istenük megparancsol nekik.”⁴

Ezt azért tették, hogy boldogok legyünk, hiszen „az emberek azért vannak, hogy örömük lehessen”⁵.

Lehi azt tanította, hogy az emberek szabadok, szabadnak kell lenniük, hogy szabadon „önmaguk cselekedjenek, és ne velük cselekedjenek, kivéve a törvény büntetése által a nagy és utolsó napon”⁶.

A régi mondás, miszerint „az Úr mellettem szavaz, Lucifer pedig

ellenem, de igazán csak az én szavazatom számít”, azt a tanbéli bizonyosságot írja le, hogy az önrendelkezésünk sokkal hatalmasabb, mint az ellenség akarata. Az önrendelkezés becses dolog. Bolond módra, vakon ugyan kienedhetjük a kezünkéből, de erőszakkal nem vehetik el tőlünk.

Létezik még egy ősrégi mentegőtőzés: „Az ördög vett rá, hogy megtegyem.” Ez nem így van! Az ördög becsaphat és félrevezethet, de nincs hatalma arra, hogy téged vagy bárki más bűn elkövetésére kényszerítsen, vagy arra, hogy megmaradjon benne.

Az élet teremtéséhez szükséges hatalommal való megbízásunk a legnagyobb örömeiket és egyben a legveszélyesebb kísértéseket hordozza magában. A halandó élet ajándéka, valamint azon képességünk, hogy életeket hozunk a világba, mennyei áldás. Semmi mással, csakis ennek a hatalomnak az igazlelkű gyakorlásával kerülhetünk közelebb Mennyei Atyánkhoz, és tapasztalhatjuk meg az öröm teljességét. Ez a hatalom nem véletlen velejárója a boldogság tervének. Ez a terv kulcsa – az igazi kulcsa.

Akár az örök törvényeknek megfelelően használjuk ezt a hatalmat, akár elvetjük annak isteni céljait, mindörökre meghatározza, hogy kiké fogunk válni. „Nem tudjátok-e, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke lakozik bennetek?”⁷

Van abban valami felszabadító érzés, amikor valaki saját szabad akaratából elhatározza, hogy engedelmeskedni fog az Atyának, a mi Istenünknek, és ezt a hajlandóságát imában ki is fejezi Neki.

Amikor engedelmeskedünk, a házasság szövetségén belül élvezhetjük ezt a hatalmat. Az életünk forrásából fakadnak majd a gyermekeink, a családunk. A férj és feleség közötti szeretet állandó lehet, beteljesedést

és megelégedettséget hozva életünk minden egyes napján.

Akitől megtagadják ezeket az áldásokat a halandóságban, azok ígéretet kaptak, hogy mindez megadatik nekik a következő világban.

A tiszta szeretet azt kívánja, hogy csakis az örök hűség fogadalma, egy hivatalos és törvényes szertartás, és ideális esetben a templomban végzett pecsételő szertartás elvégzése után lehessen az életadó erőt szabadon engedni a szeretet kifejezése céljából. Ezt az erőt csak és kizárólag férfi és nő, férj és feleség gyakorolhatja, azok, akik örök társai egymásnak. Ezt az evangélium nagyon világosan fogalmazza meg.

Jogunkban áll figyelmen kívül hagyni a parancsolatokat, amikor azonban a kinyilatkoztatások lényegre törően úgy kezdődnek, hogy „ne”, akkor jobban tesszük, ha odafigyelünk.

Az ellenség irigy mindazokra, akiknek hatalmában áll életet adni. Sátán nem képes életet adni; nemzéképtelen. „Ő arra törekszik, hogy minden ember olyan nyomorult lehessen, mint ő maga.”⁸ Arra törekszik, hogy lealacsonyítsa az életet adó hatalom igazlelkű használatát azáltal, hogy erkölcstelen kapcsolatba csábít minket.

Az Úr a „hasonlatos” szót használta arra, hogy olyan képet tudjon alkotni,

amelyet a követői megértenek. Ilyenek a következők:

„...hasonlatos a mennyeknek országa a kereskedőhöz”⁹.

„...hasonlatos a mennyeknek országa a szántóföldben elrejtett kincshez”¹⁰.

Napjainkban a pornográfia szörnyű hatása hasonlatos a pestishez, amely végigsöpör az egész világon, egyesével megfertőzve az embereket, könyörtelenül igyekezvén bejutni minden otthonba, leggyakrabban a férjek és az apák által. E csapás hatása lelkileg halálos lehet, és sajnos gyakran az is. Lucifer igyekszik megzavarni „a megváltás nagyszerű tervét”¹¹, „a boldogság nagyszerű tervét”¹².

A pornográfia mindig el fogja taszítani Krisztus Lelkét, megzavarja a Mennyei Atyánk és az Ő gyermekei közötti kommunikációt, és megbontja a férj és feleség közötti gyengéd kapcsolatot.

A papság viseli a legnagyobb hatalmat. Ez képes megvédeni bennünket a pornográfia pestisétől – amely tényleg olyan, mint a pestis –, ha engedünk a befolyásának. Ha valaki engedelmes, a papság megmutathatja, hogyan vethet véget egy szokásnak, vagy hogyan szabadulhat meg egy függőségtől. A papságviselők rendelkeznek ezzel a felhatalmazással, és használniuk kell azt a gonosz hatások legyőzésére.

Mi riadót fújunk és figyelmeztetjük az egyház tagjait, hogy ébredjenek fel, és értsék meg, mi folyik körülöttük. Szülők, legyetek éberek és ügyeljete, nehogy ez a gonosz fenyegetést jelentsen a családokra!

Mi olyan erkölcsi normát tanítunk, amely megvéd bennünket Sátán házasságot helyettesítő vagy meghamisító sokféle találmányától. Meg kell értenünk, hogy minden arra irányuló győzködés, hogy belépünk egy olyan

kapcsolatba, amely nincs összhangban az evangélium tantétételeivel, biztosan tévedés. A Mormon könyvéből azt tanuljuk, hogy „a gonoszság sohasem volt boldogság”¹³.

Egyesek azt gondolják, hogy előre beprogramozottak, és nem tudják legyőzni azt, amiről úgy érzik, hogy tisztátalanságra és természetellenességre ösztönző veleszületett kísértés. Ez nem így van! Ne felejtjük el, hogy Isten a mi *Mennyei Atyánk*.

Pál azt ígérte, hogy „...hű az Isten, a ki nem hágy titeket feljebb kísértetni, mint elszenvedhetitek; sőt a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja majd, hogy elszenvedhessetek.”¹⁴ Ha akarjátok, megtörhetitek a szokásokat, legyőzhetitek a függőséget, és elmenekülhettek attól, amely az egyház egyetlen tagjához sem méltó. Alma ekképp intett óvatosságra: „...folyamatosan legyetek éberek és imádkozzatok”¹⁵.

Ésaiás így figyelmeztetett: „Jaj azoknak, akik a gonoszt jónak mondják, és a jót gonosznak, akik a sötétséget világossággá s a világosságot sötétséggé teszik”¹⁶.

Évekkel ezelőtt ellátogattam egy iskolába Albuquerque-ben. A tanító mesélt egy gyermekről, aki behozott egy kiscicát az órára. Képzeltetitek, hogy a cica miatt minden félbeszakadt. A tanító megkérte a fiút, hogy jöjjön ki az osztály elé, és emelje fel a kismacskát.

Minden rendben ment egészen addig, amíg az egyik gyerek fel nem tette a következő kérdést: „Ez egy fiúcica vagy lánycica?”

Mivel a tanítójuk akkor nem szeretett volna ebbe a témába belemenni, azt mondta: „Ez most nem számít. Ez csak egy kiscica.”

A gyerekek azonban tovább erősködtek. Végül az egyik kisfiú felemelte a kezét és ezt mondta: „Én tudom, hogyan lehet eldönteni.”

Beletörődött hangon a tanító így felelt: „Hogyan tudod eldönteni?”

„Hát megszavazhatjuk!” – vágta rá a tanuló.

Nevethetünk ezen a történeten, de ha nem vagyunk elég óvatosak, akkor nem vesszük észre, hogy ma már vannak olyanok, akik nem csupán eltűrik, hanem még támogatják is azokat a szavazásokat, amelyekkel úgy lehet törvényesíteni az erkölcsstelenséget, mintha egy szavazat képes lenne valamiképpen megváltoztatni Isten törvényeit és természetét. A természetellenes törvényt nem lehet érvényre juttatni. Például lenne bármilyen haszna is annak, ha arra szavaznánk, hogy töröljük el a gravitáció törvényét?

Léteznek olyan erkölcsi és olyan fizikai törvények, melyek „már a világ megalapítása előtt visszavonhatatlanul el lett[ek] rendelve a mennyben”¹⁷, és amelyeket nem lehet megváltoztatni. A történelem újra és újra megmutatja, hogy az erkölcsi normákat nem lehet csatákkal vagy szavazócédulákkal megváltoztatni. Azzal, hogy törvényesítjük az alapvetően helytelen vagy gonosz dolgokat, még nem tudjuk kivédeni azt a fájdalmat és büntetést, mely oly biztosan utolér bennünket, mint amilyen bizonyosan a nappal után éjszaka következik.

Az ellenzőkre való tekintet nélkül, mi elköteleztük magunkat, hogy mindvégig kitartunk. Ragaszkodunk az evangélium tantételeihez, törvényeihez és szertartásaihoz. Ha félreértik őket, akár ártatlanul, akár tudatosan,

hát legyen. Mi nem változtathatunk; nem fogunk változtatni az erkölcsi normán. Hamar eltévesztjük az utunkat, amikor engedetlenek vagyunk Isten törvényei iránt. Ha nem védjük meg és nem támogatjuk a családot, akkor a civilizációnk és a jogaink szükségképpen elpusztulnak.

„Én, az Úr, meg vagyok kötve, amikor megteszitek, amit mondok; de amikor nem teszitek meg, amit mondok, akkor nincs ígéret számotokra.”¹⁸

Minden lélek, aki a bűn, a véték vagy a nemi perverzió börtönében raboskodik, rendelkezik a kapu kulcsával. A kulcon az áll: „bűnbánat”. Ha tudod, hogyan kell használni ezt a kulcsot, akkor az ellenség nem tud fogva tartani. A bűnbánat és megbocsátás kettős tantétele meghaladja a kísértő bámulatos erejét. Ha egy gyarló szokás vagy függőség rabja vagy, akkor abba kell hagynod mindazt, ami káros. Angyalok fognak terelni,¹⁹ és papsági vezetők fognak átsegíteni ezeken a nehéz időszakokon.

Sehol sem mutatkozik meg jobban Isten nagylelkűsége, kedvessége, és könyörületessége, mint a bűnbánat folyamán. Értitek Isten Fia, a mi Szabadítónk és Megváltónk engesztelésének mindennél tökéletesebb tisztító hatalmát? Azt mondta, „én, Isten, mindenkiért elszenvedtem ezeket a dolgokat, hogy ha bűnbánatot tartanak, akkor ne szenvedjenek”²⁰. A szeretet e mennyi tetteivel a Szabadító megfizette a büntetést a bűneinkért, hogy nekünk ne kelljen fizetni.

Azok számára, akik valóban vágnak rá, *van* visszaút. A bűnbánat olyan, mint a mosószer. Még az erősen beivódott foltot is kitisztítja.

A papságviselők magukkal hordják azt az ellenszert, amellyel eltávolíthatják a pornográfia borzasztó képeit, és elmoshatják a vétékesség érzését. A papság rendelkezik azzal a hatalommal, amely megnyitja szokásaink befolyásának lakatját, sőt képes elszakítani a függőség láncát is, bármilyen erős is legyen annak szorítása. Be tudja gyógyítani a múlt hibáinak sebeit.

A kinyilatkoztatások közül nem találkoztam ennél szebb és vigasztalóbb szavakkal: „Íme, aki megbánta bűneit, annak megbocsátatik, és én, az Úr, nem emlékszem azokra többé.”²¹

Néha a bűnbánat legnehezebb része az önmagunknak való megbocsátás, még akkor is, miután már bevallottuk tettünket, és megbűnhődtünk érte. Meg kell értenünk, hogy a megbocsátás megbocsátást jelent.

„[A]milyen gyakran népem bűnbánatot tart, én meg fogom neked bocsátani az ellenem elkövetett vétekeiket.”²²

Joseph Fielding Smith elnök mesélt egy bűnbánó asszonyról, aki egy mélyen erkölcsstelen életből próbált meg kiutat találni. A nő megkérdezte tőle, hogy most mit kell tennie.

Azt a választ kapta, hogy olvassa el az Ószövetségben Lót és felesége történetét, amelyben az asszony sóbálvánnyá változott.²³ Ezután megkérdezte az asszonytól: „Milyen tanulságot tudsz levonni ezekből a versekből?”

A nő így válaszolt: „Az Úr elpusztítja a gonoszokat.”

„Nem így van” – mondta Smith elnök. A bűnbánó asszonynak és a nekünk szóló tanulság is ez: „Ne nézz vissza!”²⁴

Bármilyen különösen hangzik, lehet, hogy a pornográfia, vagy bármely más tisztátalan cselekedet elkerülésének és orvoslásának legegyszerűbb és leghatékonyabb módja az, ha egyszerűen nem veszünk róla tudomást, és messziről elkerüljük. Töröljünk az elménkből minden olyan értelmetlen gondolatot, mely gyökeret próbál eresztetni. Mihelyt elhatároztuk, hogy tiszták maradunk, azonnal megerősítjük az Istentől kapott önrendelkezésünket. Ezt követően pedig, ahogy Smith elnök tanácsolta: „Ne nézzünk vissza!”

Megígérem, hogy békesség és boldogság vár rátok és a családotokra. Az egyház valamennyi tevékenységének végső célja, hogy a férj és a feleség boldogan élhessen otthonában a gyermekeivel. Az Úr áldását adom rátok, akik e szörnyű pestissel küzdötök, hogy gyógyulásra találjatok, mely az Úr papságán keresztül elérhető számunkra. E hatalomról teszem bizonyosságomat Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Tan és a szövetségek 1:20.
2. A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2009. okt. Cs4.
3. Ábrahám 4:27–28.
4. Ábrahám 3:25.
5. 2 Nefi 2:25.
6. 2 Nefi 2:26.
7. 1 Korinthusbeliek 3:16.
8. 2 Nefi 2:27.
9. Máté 13:45.
10. Máté 13:44.
11. Jákób 6:8; Alma 34:31.
12. Alma 42:8.
13. Alma 41:10.
14. 1 Korinthusbeliek 10:13.
15. Alma 13:28.
16. Ésaías 5:20.
17. Tan és a szövetségek 130:20.
18. Tan és a szövetségek 82:10.
19. Lásd 2 Nefi 32:3.
20. Tan és a szövetségek 19:16.
21. Tan és a szövetségek 58:42.
22. Móziás 26:30.
23. Lásd 1 Mózes 19:26.
24. Lásd Boyd K. Packer, *The Things of the Soul* (1996), 116.

Írta: **Jay E. Jensen elder**
a Hetvenek Elnökségének tagja

A Szentlélek és a kinyilatkoztatás

A Szentlélek az Istenség harmadik tagja, és az Atyával és a Fiúval együtt minden dolgot tud.

Fiatalként már közel egy éve misszióban voltam, amikor a szentírásokban és az utolsó napi apostolok szavaiban a kinyilatkoztatásról és a Szentlélekről olvasva megdöbbentő felfedezést tettem: az Atyáról és a Fiúról nincs saját konkrét bizonyosságom. Úgy mentem misszióba, hogy a csodálatos szüleimtől kölcsönvett világosságból éltem. Mivel soha nem kételkedtem a szavaikban, egészen addig eszembe sem jutott, hogy saját lelki tanúbizonyságot szerezzek. 1962-ben a texasi San Antonióban voltam, mikor egy februári estén rádöbbsentem, hogy magamtól is tudnom kell. Kis lakásunkban kerestem egy olyan helyet, ahol nyugodtan imádkozhatok hangosan is. Így könyörögtem: „Mennyei Atyám, ott vagy? Tudnom kell!”

Valamivel később, azon az estén életemben először magam is biztosan tudtam, hogy Isten és Jézus valóságosak. Nem hallottam hallható hangot és nem láttam mennyei lényt. Ugyanolyan módon tudtam meg, ahogyan ti is megtudhatjátok – „a Szentlélek kimondhatatlan ajándéka által” (T&S 121:26), a kinyilatkoztatás lelke által (lásd T&S 8:1-3), amely békét szól

az elmének (lásd T&S 6:23) és bizonyosságot ad a szívnek (lásd Alma 58:11).

Ez az élmény segített megtapasztalnom Alma tanácsának eredményét, vagyis hogy felébredjek, és felszereljem a képességeimet, olyannyira, hogy kísérletet tegyek az Ő szavaival (lásd Alma 32:27). Az Úr szavai, vagyis a magok fává növekedtek, a bizonyosság hatalmas fáivá. A folyamat azóta is tart, az igével tett kísérletek további bizonyosságfákat eredményeznek, amelyeket mostanra valóságos erdővé növelt a Szentlélek általi kinyilatkoztatás.

A Szentlélek egy áhitott ajándék

Amikor a Szabadító ellátogatott az amerikai kontinensre, elhívott tizenkét tanítványt. E tanítványoknak és a népnek átadott egyik üzenete a Szentlélekről szólt. Miután tanította őket, a Szabadító megígérte, hogy másnap visszatér, majd pedig eltávozott. Az emberek egész éjjel azon voltak, hogy mindenkit összegyűjtsenek, akit csak tudnak, hogy minél többen hallhassák Őt.

A tanítványok 12 csoportra osztották a népet, hogy megtanítsák nekik azt, amit a Szabadítótól tanultak.